

Beyit

– ılgazlı · 10 Temmuz 2012

Empatiyi bilmeyen, sempatiyi ne bilir Aşkın böyle huyu var, hep sevmeyen sevilir Sevilir de sevmeyenler, kalbi katı olanlar Arayanlar bulur da, kıymet bilmez bulanlar Bulanlar bulduğunu, hiç kaybetmem sanıyor Kaybettiği zaman da, için için yanıyor Yanıyor gizli gizli, gizli sevda çekenler Bu gün bunu biçenler, bunu dünden ekenler Ekenler ektiğini, günü gelir biçermiş Zaman öyle hızlı ki, görünmeden geçermiş Geçermiş aşk acısı, hiç geçmez bilinse de Vefasızdan yar olmaz, uğruna ölünse de Ölünse de boşuna, o bunu bilmiyorsa Belki de hiç üzülmez, elinden gelmiyorsa Gelmiyorsa bekleme, hayatından çıkıver Sevme senden bıkanı, düşlerini yıkıver Yıkıver hayalleri, gerçeğe dönmüyorsa Yangın büyük demektir, anın da sönmüyorsa Sönmüyorsa bağrında, alev almış duygular

Hasret işte o zaman, planını uygular Uygular ustaları, planının en hasını Kimse kalmaz geride, tutmak için yasını Yasını biz tutarız, insanlığı öldürüp Dost, a cefa ederiz, düşmanları güldürüp Güldürüp kendimize, madara oluyoruz Yeşerip açmak varken, kuruyup soluyoruz Soluyoruz havayı, kirletene kızarak Sorun böyle çözülmez, söyleyerek yazarak Yazarak anlatırız, anlamayı bilene Anlayan da anlatsın, her önüne gelene Gelene yer buluruz, kalmakta kararlıysa Gidene dur denilmez, kalması zararlıysa Zararlıysa düşünce, beyinden siilinmeli Bunun için akıl, kıymeti bilinmeli Bilinmeli bu beyit, uzadıkça uzuyor Okuyandan ziyade, dinleyende kızıyor Kızıyor herkes gibi, vaktini çaldığımdan Hiç farkında değilim, yazmaya daldığımdan Daldığımdan bilirim, yüzücü değilmişim

İşte boynum burada, vursunlar eğilmişim Eğilmişim saygıyla, hürmetler sunuyorum Az anlayış gösterin, belli ki bunuyorum Bunuyorum elbette, bunamak gizlenirmi Hem bunak hem deli, yim, böylesi özlenir mi Özlenir, mi özlemin, öz, ünü bilmeyenler Dostuna sahip çıkıp gözünü silmeyenler Silmeyenler silgisi, bittiğinden silemez Yanlıları çoğalır, ve bu yüzden gülemez Gülemez bu gözlerim, görmeyince yüzünü Kader bize saklamış, elveda aşk sözünü Sözünü tutmayanın, güven olmaz sözüne Öyle bir an gelir ki, tükürürler yüzüne Yüzüne söylemezler, ardından söyleneni Güvenip dost belleme, seninle eğlenen Eğlenen eğlendir, ağlaması yakındır Kendin yakın olsan da, yüreğini sakındır Sakındır kötülerden, ruhunu bedenini Arama hiç boşuna, bırakıp gidenini Gidenini düşünüp, daraltma yüreğini Giden bizden değil de, yapıver gereğini Gereğini yap artık, vur kıcına patiyi Giden zaten gitmezdi, bilseydi empatiyi Yusuf ÇAKIR